

† Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς.

Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ὑψος δ'

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν·
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον Ὑψος δ'

Ὑψος ἁ Δι

Ἡ γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε
μη νυ σε πα ση τη οι κου με ε νη εκ σου
γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
σας την κα ταραν ε δω κεν την ευ λο γι αν
και κα тар γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα

το η μιν ζω ην την αι ω ω νι ο ο
ον

Μετά τήν α' Σπυχολογίαν
Κάθισμα Ὡχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὶ ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ
μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδού, ἐκ τοῦ
καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ
ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη
βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει
σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Μετά τήν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀ να βο η σον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι
ο Θε ος Ἀ μοι ω μο σε φη σι και εκ πε
πλη ρω κεν ι δου εκ του καρ που της κοι λι ας
μου δους την Παρ θε ε ε νο ον εξ ης ο
πλα στουργος Χριστος ο νε ε ος Α δαμ ε

τεχθη βασιλευς επι του θρονου ουμου
και βασιλευειση μερον ο εχων την βα
σιλειαν ασαλευτοον Η στειειρα
τι ιικτει την Θεοτοκον και τροφον
της ζωης ημων

Δόξα... **Κ**αί νυν αεί... τὸ αὐτὸ
Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Κάθισμα ὅμοιον

Εκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ
Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκεται σήμερον
ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται, ἡ σύμπασα καὶ
θεουργεῖται. Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ
γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει
κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκει, τὴν Θεοτόκον,
καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αί νυν αεί... τὸ αὐτὸ
Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐκ τῆς ριζῆς Ἰεσσαι καὶ ἐξ ὁσφυος
 τοῦ Δαυιδ ἡ θεοπαῖς Μαριαμ τικτε
 ται σημερον ἡμιν καὶ νεοὺς γειται ἡ συμπα
 σα καὶ θεοὺς γειται αἱ Συγχαρητε ὁ
 μου ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ αἰνεσατε
 αὐτὴν αἱ πατριαῖται των εθνων Ἰωα
 κειμ ευφραίνεται καὶ Ἀννα πανη γυρι
 ζει κραυγαζουσα αἱ ἑσται εἰρα τῆς
 κτεινῆς τῆς θεοτοκον καὶ τροφον τῆς ζω
 ῆς ἡμῶν Δόξα... Καὶ νῦν αἰ... τὸ αὐτὸ

‘Ο Ν’ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Οί Κανόνες τῆς ἑορτῆς
Ὡδὴ α΄ , ᾠχος β΄
Ὁ Εἰρμὸς

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν
ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Εἴτα Ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες,
Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμὸς.
ᾠχος β΄.

Δε εὐ τε λα οἱ α σω μεν α σμα Χρι
στῳ τῳ Θεῳ τῳ δι ε λον τι θα λασ σαν και
ο δη γη σαν τι τον λα ον ο ον α νη κε δου
λει ας Αι γυ πτιων ο ο τι δε ε δο ξα σται

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

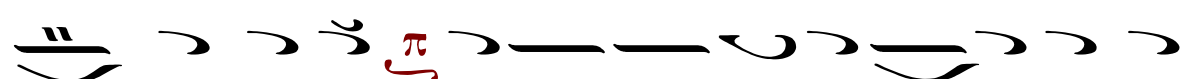
Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι,
τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς
βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις
τιμῇσωμεν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Π
Δε ευ τε πι στοι Πνευ μα τι θει ει ω γη η
θο με νοι την εξ α καρ που ση με ρον ε πι
δη μη σα σαν εις βρο των σω ω τη ρι αν α
ει παρ θε νον Κο ρην υ υ μνοις τι ι μη σω
μεν
Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος,
μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ
πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

^Π

Χαι αι ρε σε μνη Μη τηρ και δου λη Χρι

στου του Θε ου η της αρ χαι ας προ ξε νος μα

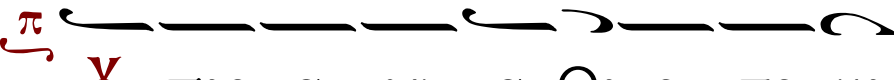
κα ρι ο τη τος των αν θρω πω ων τω γε νει

σε παν τες ε πα ξι ως υ υ μνοις δο ο ξα ζο

μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς
βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς
Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις
δοξάζουσιν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε

σω σον η μας

Ἡ της ζω ης τικτεται ση ημερον γε

φυ ρα δι ης βρο τοι α να κλη σιν της κα τα

πτω σε ως της εις Α δου ου ευ ρον τες Χρι
στον τον ζω ο δο την υ υ μνοις δο ο ξα ζου
σιν

Κανών δεύτερος

Ὦδὴ α'.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους...

Ἦχος λϛ Νη ϛ Τω συν τριψαν τι πο λε ε ε μους
 εν βρα χι ο νι αυ του ϛ και δι α βι βα
 σαν τι τον Ι σρα ηλ εν Ε ρυ θ ρα θ α λ α σ ση ϛ
 α σω μεν αυ τω ως λυ τρω τη η μων Θε
 ω ο τι δε δο ξα α σται ϛ (Δις)

Ἔτερος Κανών

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'

Τῷ συντρίψαντι πολέμους,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ
 Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
 σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος
 φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

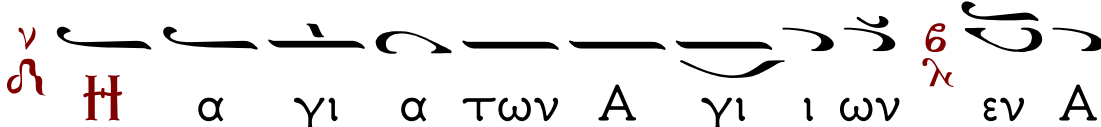
ϛ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^ν
^χ ^N
^ν ⁶
^λ Χο ρευ ε τω πα σα κτι ι σις ευ φραι
 νε σθω και Δαυ ιδ ^ν ο τι εκ φυ λης αυ
 του και εκ του σπερματος αυ του προ ηλ θε
 ρα βδος ^Δ αν θος φε ρου σα τον Κυ ριον ⁶
 και
 λυ τρω τη ην του παντος ^ν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

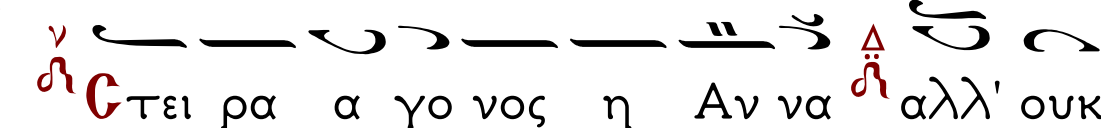
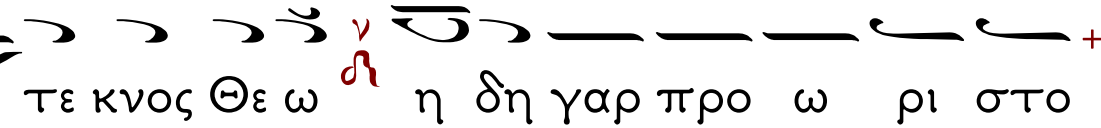
Ἡ Ἀγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἁγίῳ ἱερῷ βρέφος
 ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου·
 πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ
 γεννήσει αὐτῆς.

^ν
^λ Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
 μας ^ν
^λ

 Η α γ ι α των Α γ ι ι ω ν εν Α
 γ ι ω ι ε ρ ω β ρ ε φ ο ς α ν α τ ι θ ε τ α ι
 α ν α τ ρ α φ η ν α ι εκ χ ε ι ρ ο ς Α γ γ ε λ ο υ π α ν
 τ ε ς ο υ ν π ι σ τ ω ς σ υ ν ε ο ρ τ α σ ω μ ε ν εν τ η γ ε ν
 ν η η σ ε ι α υ τ η ς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γ τεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος
 Θεῶ· ἤδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς
 Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως
 ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

 Υ πε ρ α γ ι α Θε ο το κε σω σ ο ν η
 μ α ς

 Γ τ ε ι ρ α α γ ο ν ο ς η Α ν ν α α λ λ ' ο υ κ

 α τ ε κ ν ο ς Θε ω η δ η γ α ρ π ρ ο ω ρ ι σ τ ο

εκ γε νε ων αγνης Παρθε νου Μητηρ^ν ο
θεν ο της κτισεως ε βλαστησε Κτιστης εν
δουουλου μορφη^ν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὖ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον
Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν,
τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης
τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

^νΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας^ν

^νΕ τ η ν α σ π ι λ ο ν α μ ν α δ α^ν τ η ν τ ο ε
ρι ο ν Χ ρ ι σ τ ω^ν μ ο ν η ν εκ κοι λι ας σου προ
σα γ α γ ο υ σ α ν^ν τ η ν η μ ω ν ο υ σ ι α ν^ν παν

τες εκ της Αννης τι κτομενην σε υ μνοις γε

ραι αι ρο ο μεν

Δόξα...

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνῶ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Δόξα Τρι α αναρχα δο ξα α ζω τρι

α α γι α υ μνω τρι α συ να ι δι α

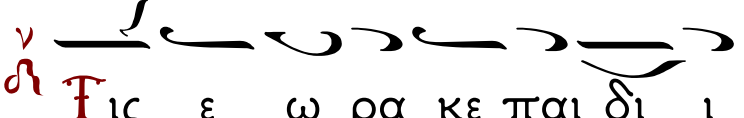
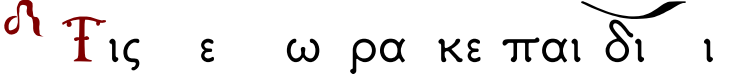
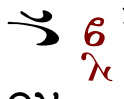
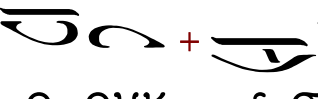
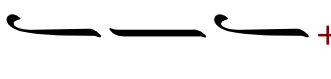
εν ου σι ο τη τι μι α κη ρυ τ τω εις γαρ

εν Πα τρι Υι ω και Πνευ μα τι δο ξο λο γει

ει ται Θε ος

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

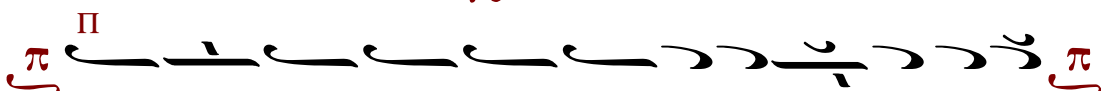
Τὶς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; Ὅντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρα, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Καί νῦν ἀεὶ...
Τίς ἐωρακεπαίδι
ον ο οὐκ ἐσπειρεπατηρ γαλακτιτρε
φομενον η πουτε θεαταιπαρθενος
Μητηρ οντως υπερ εννοιαν αμφοτερα
Θεογεννηητοραγνη

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς
Ἦχος β'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς
Ἦχος β'

Στε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε

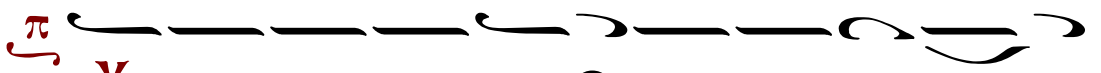
ο ξυ λω νε κρω σας την α α μα ρ τι αν και

τον φο βον σου εμ φυ τευ σον εἰς τας καρ δι

ας η μων των υ υ μνου ν των σε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

μεμ πτωσ τω Θε ω πο λι τευ σα με

νοι την παν των ε κυ η σαν σω ω τη ρι αν

οι θε ο φρο νες γεν νη το ρες της τον Κτι

στην τε κου σης και Θε ον η μων

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ παῖσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ
στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδύναι
κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ο πα σι την ζω ην πη γα ζων Κυ ρι ος

εκ στει ρας προ η γα γε τη ην Παρ θε νον

ην εισ δύ ναι κα τη ξι ω σε ^Δ με τα το κον
φυ λα ζας α δι ι α φθο ρον ^π

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἀννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον,
τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον
ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ
βοήθειαν.

^π Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ^π

^π ^Π Τ ης Αν νης τον καρ πον Μα ρι αν ση με
ρον ^π την βο τρυν κυ η σα σαν ζω ω η φο ρον

^π ως Θε ο το κον α νυ μνη σω μεν ^Δ προ

στα σι αν τε παν των και βο ο η θει αν ^π

Κανών δεύτερος

Ὡδὴ γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ

ᾠχος λ' δι Νη

Ἐ στε ρε ω θη η καρ δι ι α
μου εν Κυ ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν
Θε ω μου ε πλα τυν θη επ εχ θρου ους
μου το στο μα μου ευ φραν θη εν σω τη ρι ω ω
σου (Δίς)

Ἄτερος Κανών

Εἰρμός ἄλλος

Ὡδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα·
καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως
τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν
Ἰησοῦν.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας

Ευ λο γη με νη η κοι λι ι α σου
σω φρον Αν να καρ πον γαρ ην θη σε
παρ θε νι ας την α σπο ρως τον τρο
φε ε α της κτι σε ως τε κου σαν και λυ τρω
την Ι η σουν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐ μακαρίζει Αειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ
Ἀννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ρίζης
Ἰεσσαὶ ράβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν
βλαστήσασαν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το
κε σω σον η μας

ν
Α Γε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε
πα σα κτι σις Δ εξ Αν νης ση με ρον
γεν νη θει σαν ν την εκ ρι ζης Ι εσ σαι ρα
βδον α χραν τον το αν θος Χρι στον βλα στη
μασαν ν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γε ἄνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε,
δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἀννης
μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει
σήμερον.

ν
Α Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας ν

ν
Α Γε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως
Θε ο το κε Δ δει κνυ ων α χραν τε

ο Υιός σου ^ν την εξ Άννης με γὰ λύνει
σου γεννησιν και παντας ευφραίνει σημε
ρον ^ν

σήμερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων,
Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης
τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

^ν Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡ
μας ^ν

^ν Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια
τῶν Ἀγίων ^ν Παρθενέ αχραντε

Θεοτόκε ^ν ἀνωτέρα ἀνεδεί

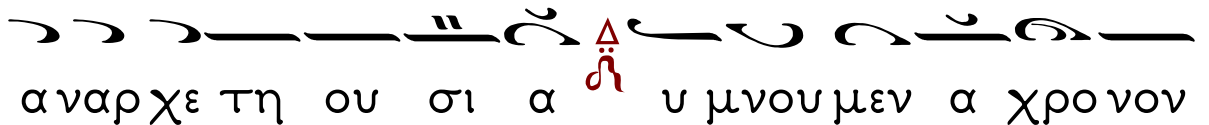
χθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυή

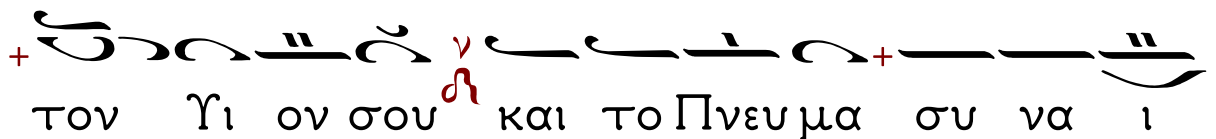
σα σα.

Δόξα...

Ε προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναΐδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Δόξα **Ε** προ σκυ νου μεν Πα τερ α

 αναρχε τη ου σι α υ μνου μεν α χρονον

+ τον Υι ον σου και το Πνευμα συ να ι

 διον σε βο μεν ως ε να τα τρι α φυ υ σει

 Θε ον

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Καί νῦν ἀεὶ...
 Τον φω το δο την και
 αρ χι ι ζω ον των αν θρω πων τε κου σα
 α χραν τε Θε ο το κε α νε δειχ θης
 θη σαν ρος της ζω ης ημων και πυ λη του
 α προ σι του φω το ο ο ο ο ος

Κάθισμα

Ὦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὥς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνη Ἀγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάση τῇ οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον

Ἦχος δ' Αὐτόμελον

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαράς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Στίχοι

Θῦμα τραπέζῃ προὔτεθῃ τῇ σῇ Λόγε,
Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανὼν λίθοις.
Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυωκαιδεκάτῃ
κατελεύσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κουρνούτου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχοι

Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος
Κουρνούτος,
Ξίφει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι

Τμηθεὶς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους,
Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φερωνύμως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Στίχοι

Ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι συμμίξας ἄθλους,
Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Μακεδονίου, Τατιανοῦ, καὶ
Θεοδούλου, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν
τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὁκεανὸς
πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Τὸν Ὁκεανὸν ἥλιον λαμπρὸν νόει,
Εἰς Ὁκεανὸν τὴν πυρὰν λελουμένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
 ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
 διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

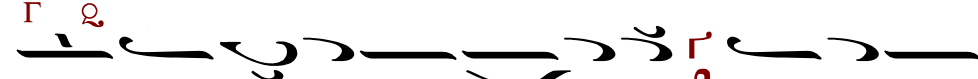
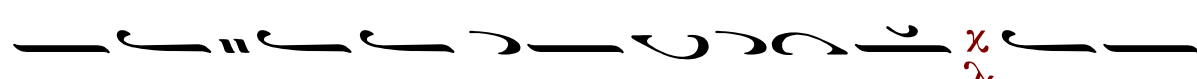
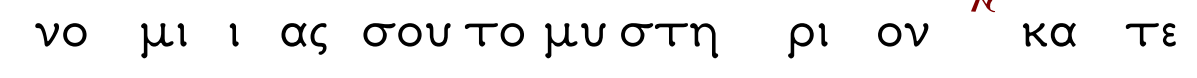
Ἦχος λβ' ᾠδὴ α' **Σ**ταυ ρον χα ρα
 ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδω την Ε
 ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι
 την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω
 τοις αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι
 α γρα ψας το α η ττη τον ο πλον δι
 ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω η μων

ο τι δε δο ξασται

Ὡδὴ γ'. Ῥάβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου, παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, ὁ α' χορός εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ γ'.
 Ρ α β δ ο ς ε ι ς τ υ π ο ν του μ υ σ τ η ρ ι ο υ
 π α ρ α λ α μ β α ν ε τ α ι τ ω β λ α σ τ ω γ α ρ π ρ ο
 κ ρ ι ι ν ε ι τ ο ν ι ε ρ ε α τη
 σ τ ε ι ρ ε υ ρ ο σ η δ ε π ρ ω η ν Ε κ κ λ η σ ι α
 ν υ ν ε ξ η ν θ η η σ ε ξ υ υ λ ο ν Σ τ α υ ρ ο υ
 χ ο ρ ό ς α' ε ι ς κ ρ α τ ο ς κ α ι σ τ ε ρ ε ε ω ω μ α

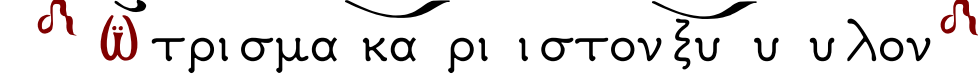
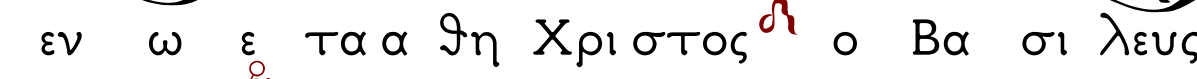
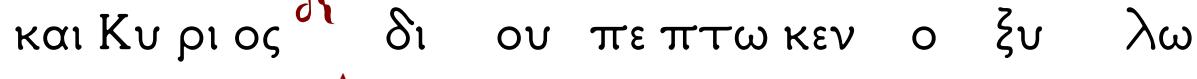
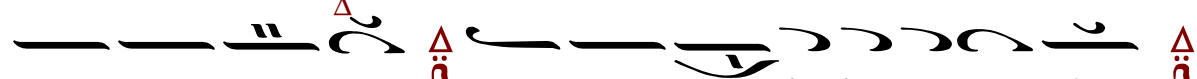
Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας Σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα Σου, καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Ὡδὴ δ'. ^γ ^Γ ^ρ ^Γ
 Εἰ σα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο

 νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον κα τε ^κ ^λ

 νο η σα τα ερ γα σου και ε δο ζα σα

 σου την Θε ο τη τα ^Γ

Ὡδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον Ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
 Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ
 πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
 δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
 παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. ^φ ^Γ ^N ^ν
 Ὡ τρισμα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον ^ν

 εν ω ε τα α θη Χρι στος ^Δ ο Βα σι λευς ^κ

 και Κυ ρι ος ^ν δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω

 α πα τη σας ^Δ τω εν σοι δε λε α σθεις ^Δ

Θε ω τω προσπαγεντισαρκι τω πα ρε χο
οντι την ει ρη νην ταις ψυχαιαις η μων

Ὡδὴ στ'. **Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις,
παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν
τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν,
ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν
κόσμον φωτίσαντος.

Ὡδὴ στ'. **Ν**ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ
χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως
δι εκ πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ
δι ε τυ πυ που σα φως ο ο θεν τρι η με
ρος εκ δυς την υ περ κο σμιον Α να στα α
σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σα ρ κι

προ σπαγεν τος Χρι στου ου του Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω
τι ι σα αν τος Ὡδη ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς,
λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας
θεοστυγοῦς· ὅμως Τρεῖς Παῖδας, οὐκ
ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον·
ἀλλ' ἀντηχοῦντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν
πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκ νο ον προ σταγ μα τυ
ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε
πνε ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο
στυ γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα
τω ω σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ

βρομιον ἄλλαν τηχουντι δροσο βολω
πνευμαατι πυρι συνοντες εψααλλον
ου περυσνη η τοος των Πατερων
και ημων Θεος ευλογητος ει

‘Ωδὴ η’.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς δὲ ἡ'.

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυνου ου μεεν τον Κυριον

Ευ λο γει τε Πα ι αι αι δε ς της Τρι

α δος ι σα ρι θ μοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
Θε ον υ μνει ει τε τον συ γ κα τα βαν τα
Λο ο γον και το πυρ εις δρο σον με τα α
ποι η σαν τα και υ πε ρυ ψου τε το
πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
να γι ον εις τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπυχολογεῖται
ὦδῃ θ'

Ὁ Εἰρμός

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν
ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα,
ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
σωματώσασα, εὐλογημένη πάνταγενε, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν. (Δίς)

ὦδῃ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Πα

Ἡ τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε
ον ε ζα α να τει λαν τα σω μα τι κως η
μιν ε πι δη μη σαν τα εκ λα γο ο νων παρ
θε νι κων α φρα στως σω ω μα τω σα σα
ευ λο γη με νη πα να γενε σε ε Θε ο το
(Δίς)
κε με γα λυ νο μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου
βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι
χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς
εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἣν
ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α
κρο το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου
σιν ε θνε σι χα ρι ζε ται εκ λα γο ο νων
στειρω τι κων καρ πον εις ευ φρο συ υ νην
η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε η ην
ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Τ ην της α πο το μου αρ χαι ας α ναι
ρε τιν α α πο φα σε ως και της Προ μη το ρος
την ε πανορ θω σιν την του γε ενους της
προς Θε ον αι τι αν οι οι κει ω σε ως την
προς τον Κτι στην γε φυ ραν σε ε Θε ο το κε
μεγα λυ νο μεν

Κανὼν δεῦτερος Ὁ Εἰρμὸς

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ
ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα ἐπὶ σοὶ
Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἦχος πλ. αἱ Νη

Ἀλ λο τρι ον των μη τε ε ρων η παρ θε
νι α και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η η παι
δο ποι ι α ε πι σοι Θε ο το κε αμ
φο τε ρα ω κο νο μη θη Δι ο σε πασαι
αι φυ λαι τη ης γης α παυσ τως μα κα ρι ζο ο
μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν
τόκον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας τῇ ποτὲ γὰρ
ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης διὸ σε

παῖσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως
μακαρίζομεν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Ε πα ζι ι ον Θε ο μη η τορ τηςσης
α γνει ας τον το κον ε κλη ρω ω σω δι

ε παγ γε λι ι ας τη πο τε γαρ α

κα αρ πω θε ο βλα στος καρπος ε δο θης

δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυ

στως μακα ρι ζο ομεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

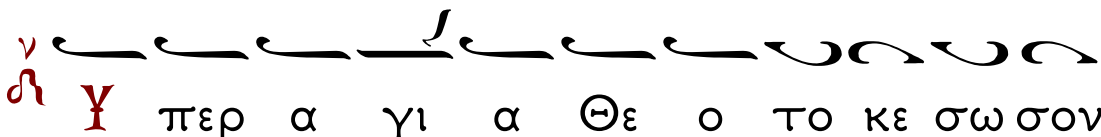
Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία·
φησὶ γάρ Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν,
τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί, Ἄχραντε
προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων

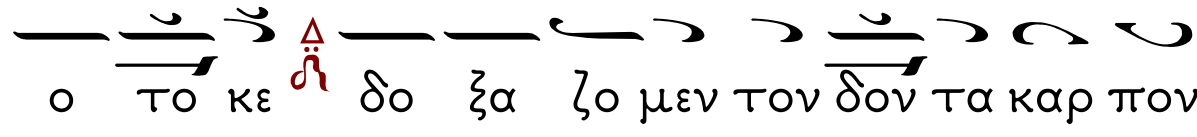
χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

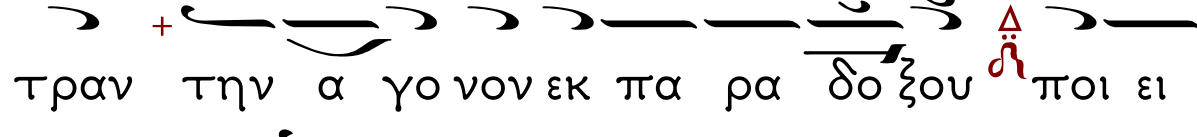
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Πε πλη ρω ω ται του βο ω ων τος η
προ φη τει α φη σι γαρ Α να στη σω
σκη νην την πε πτω κυ ι αν του ι ε
ρου Δαυ ιδ εν σοι Α χραν τε προ τυ πω θει σαν
δι ης ο συμ πας των αν θρω πω ων χους εις
σω μα α νε πλα σθη Θεω

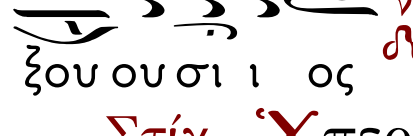
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε,
δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῇ πρώῃν στεῖρα,
καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ
παραδόξου, ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται,
Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

 περ α γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας

 Τα σπαρ γα α να προ σκυ νου ου μεν σου Θε

 ο το κε δο ζα ζο μεν τον δον τα καρ πον

 τη πρω ην στει ρα και α νοι ζαν τα μη

 τραν την α γονον εκ πα ρα δο ζου ποι ει

 γαρ παν τα ο σα βου λε ε ται Θε ος ω ων παν τε

 ζου ου σι ι ος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ
 μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας,
 παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας
 κάλλος, διὸ σε πάντες μακαρίζομεν, ὥς ῥίζαν
 τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ε βλα στη η σας νυμ φο το κε Αν να θε

ο φρον εκ μη τρας παρ ελ πι δα και εξ

ε παγ γε λι ι ας παρ θε νο φυ τον

α αν θος θε ο βλα στον α γνει ας καλ λος

δι ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν ως ρι ζαν

της ζω ης η ημων

Δόξα Πατρί...

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἥδρασται, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

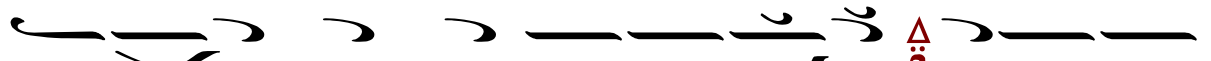

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Αλλοτριον τοις α νο ομοιζε στι δο

ξαζειν την α ναρχον Τρι α δα Πα τε ρα

και Υι ον τε και το Α γι ον Πνε ευ μα

την α κτιστον παγκρα το ρι αν δι ης ο

συμπασκοσμος ηδρασται τω νευματι του κρα

τους αυ της

Καὶ νῦν...

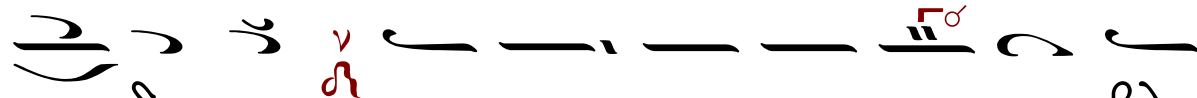
Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν
ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι·
αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Αμην
Εχω ρη η σας εν γαστρι ι σου Παρ
θε νο μητορ τον ε να της Τρι α δος
Χρι στον τον Βα σι λε α ον υ μνει πα
σα κτι ι σις και τρεμου σιν οι α νω θρο νοι
αυ τον δυ σω πει παν σε βα σμι ι ε σω θη ναι
τας ψυχας η ημων

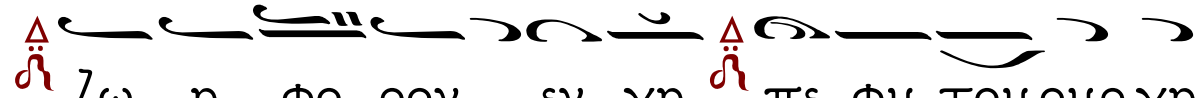
Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδή
Καταβασία
ᾠδὴ θ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ
τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυνοῦντες
αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Πα

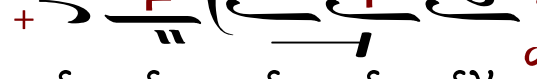

 ρα δεισος ἀγεωργήτως βλα

 στησασα Χριστόν ὑφ' οὗ τοῦ Σταυροῦ

 ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργη

 ται δένδρον Διὸ νῦν ὑψουμένου προ

 σκυνοῦντες αὐτόν σε μεγαλύνομεν

 ε ε ε ε ε ν

Ἐξαποστειλάρια

Ἦχος β' - Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀγállονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης
σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ
Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη ἐν ᾗ καὶ τῶν
φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς
ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν
ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Δι.
 Ἄ γα λ λ ο ν τ α ι α ι τ α π ε ε ρ α
 τ α τ η ς ο ι κ ο υ μ ε ε ν η ς σ η η μ ε ρ ο ν ἐ ν
 τ η γ ε ν ν η σ ε ι ε ι σ ο υ Κ ο ο ο ρ η Θ ε ο
 κ υ η τ ο ο ρ Μ α ρ ι ι α κα ι α π ε ι ρ ο γ α
 α μ ε ν υ υ μ φ η ἐ ν η κα ι τ ω ω ν φ υ σ α ἀ ν
 τ ω ν σ ε τ ο λ υ π η ρ ο ο ν δι ε ε λ υ σ α ς

της α τε κνι ι ας ο ο νειδος και της
 Προ μη το ο ρος Ε ευ ας την εν τω τι
 κτειειν κατα α ραν

Ἔτερον ὅμοιον

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι
 Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ
 Δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε
 καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον,
 Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἴαννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

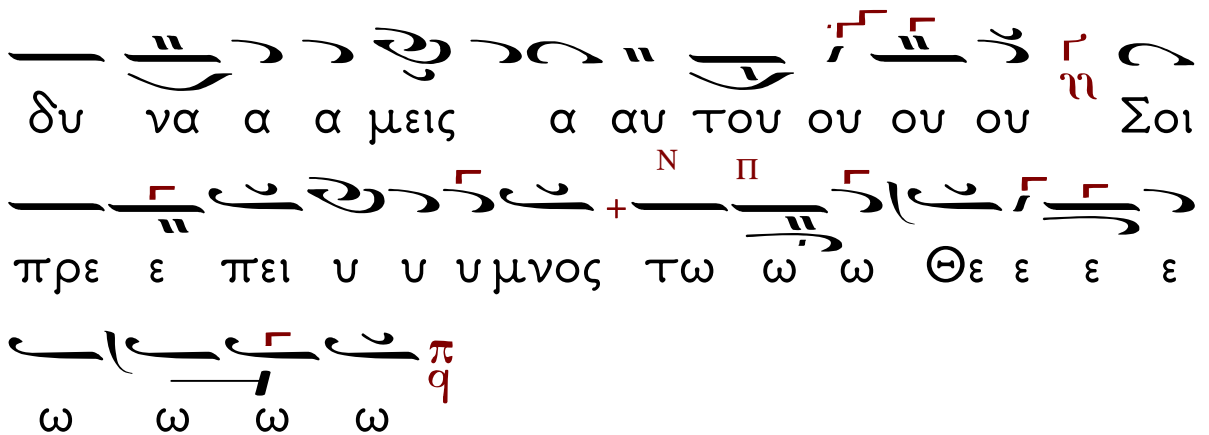
Ἔτερον ὅμοιον. Ἄ δαμα να ακαι νι ι σθη τι
 και Ευ α με ε γαλυ υν θη τι Προ φη ται
 συν Α απο στο ο ο λοις χο ρευ σα τε
 και αι Δι και αι οις κοι νη χα ρα ε εν τω
 κο ο σμω Α γ γε λων τε και αι αν θρω ω πων

ἐκ τῶν Δι καὶ αἰ ὧν ση ἡ με ρον Ἰ
ὦ α κειμ καὶ τῆς Ἀ αν νῆς γεν να ται
ἡ Θε ε ο το ο κο ος

Εἰς τοὺς αἴνους

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα⁹

Π^πχ^π Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
Π σα α α τω ω τοον Κυ υ υ ρι ι ι ι
N Π ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
N Π ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
M Π ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
N ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω
Π ω ω ω Θεε ε ε ω ω
M Π αι νει τε αυ τοον πα α αν τες οι
Π Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
M Π νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

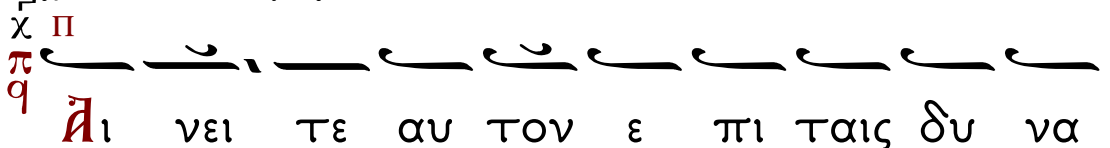
Εἴτα ψάλλομεν Σπυχηρὰ Προσόμοια γ'
δευτεροῦντες τὸ α.

Ἦχος α'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Στίχ. Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος οὐκ ἔστιν ἄλλος ὥς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε, ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

στεῖλαις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ
 τὸ πλήθος τῆς μεγαλῶσυνης αὐτοῦ
 τοῦ παράδοξου θαυμάτου ἡπὴ
 γῆ ἡ τῆς ζωῆς ἐκ τῆς στεῖρας τικτεται ἡ
 χάρις καρπογονεῖν λαμπρῶς ἀπαρχεται
 εὐφραίνει ἡ ψαλμῶν τῆς Θεοτοκου
 γεννητῶν γενομένος οὐκ ἐστὶν ἄλλος
 ὡς σὺ τῶν γηγενῶν γεννητῶν θεολη
 πτε ἡ γὰρ θεοδόχος Κοορη τοῦ Θε
 οῦ τοσκηνώματό πανάγιον ὁ ὁρὸς
 διὰ σοὺ ἡμῖν δέδωκε ὡρηται

Στίχ. Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς
ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις
καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου
Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος
οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν
γεννητόρων θεόληπτε, ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη,
τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ
σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Ἄι νει τε αὐ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αἰ νει τε αὐ τον εν ψαλ τη ρι ω και
κι θα α ρα

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη
γη η της ζω ης εκ της στει ρας τι κτε ται η
χα ρις καρ πο γο νειν λαμ πρως α παρ χε ται

Εὐ φραι αἰ νου ἰ ω α κειμ^Δ της Θε ο το κου
γεν νη τω ρ γε νο με νος οὐκ ε ε στιν αλ λος
ως συ^Δ των γη γε νων γεν νη το ρων θε ο λη
πτε^π η γαρ θε ο δο χος Κο ο ρη^Δ του Θε
ου το σκη νω μα^π το πα να γι ον ο ο ρος
^Δ δι α σου ημιν δε δω ω ρη η ται^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας
καρπός, ἀναλάμπας νεύματι, τοῦ πάντων
Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν
κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν.
Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε
κράζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ
Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα
ἔλεος.

^χ ^Π
^π ^q
 Ἀ1 νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και
 χο ρω ^Δ ^q αι νει τε αυ το ον ^χ ^q εν χορ δαι
 αις και ορ γα α νω ^Δ ^q

Π
 ὦ του πα ρα δο ζου θαν μα τος ο εκ
 στει ει ρας καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι του
 παν των Δη μι ουρ γου και παν το κρα α το ο
 ρος ευ το ο νως την κο σμι κην των α
 γα θων δι α λε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ε
 ρες συν τη Μη τρι της Θε ο το κου χο ρευ σα
 τε κρα ζουσαι Κε χα ρι τω με νη χαι αι ρε
 με τα σου ο Κυ ριος ο πα ρε χων τω κο ο

— υ ρ λ μ Δ ρ — ρ ρ ρ ρ π
λαμ προν δο χει ει ον Δ α πο σ τι λ β ο ν χα ρ ι τι π
— υ ρ ρ ρ — Δ ρ ρ ρ ρ ρ π
η Αν να η ευ κ λε ης Δ φα νει σα τε το κε π την
— ρ ρ ρ ρ — Δ ρ — ρ ρ ρ ρ
προ ο βο λ ο ν α λ η θ ω ς Δ της πα ρ θ ε νι ας το
— ρ ρ ρ ρ ρ π — ρ ρ ρ ρ ρ
θ ει ο ν α παν θι σ μα π την πα α σ αις πα ρ θ ε νι
— Δ ρ — ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
και Δ και πα ρ θ ε νι ας πο θ ου σ αις το χα ρ ι σ μα
π — — — υ ρ ρ ρ ρ Δ ρ — ρ
το της πα ρ θ ε νι ας κα α λ λ ο ς Δ ε μ φα ν ω ς
— ρ ρ ρ ρ π — ρ ρ ρ ρ ρ ρ Δ
β ρ α β ευ ου σαν π και πα ρ ε χ ου σαν πα α σ ι Δ
— ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ π
τοις πι σ τοις το με γ α ε ε λε ε ο ς π

και η κατανατο ο λαας πυυλη
 α πο ο ο κυυυ η η θει ει ει σα προ
 σμε νει ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον του
 ι ε ε ρε ε ως του ου με γα α α α λου
 μο ο νη και αι μονον ει ει σα γου ου σα
 α Χρι ι στον εις την οι οι οικου ου με νην
 προς σω τη ρι ι αν τω ων ψυ χω
 ω ων η η η η μων

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π **Π**ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοϲ Κυ ρι οϲ ^ΔΙ η ϲουϲ Χρι ϲτοϲ ειϲ δο

ξαν Θε ου Πατροϲ αμην ^π

^Π
^πΚαθ' ε καϲτην η με ϲαν ευ λο γη ϲω

ϲε ^Δκαι αι νε ϲω το ο νομα ϲου ειϲ τον αι

ω να ^Δκαι ειϲ τον αι ω να του αι

ω νοϲ ^π

^Δ
^πΚα τα ζι ι ω ϲον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μα ϲ τη τουϲ φυ λα χθ η

ναι η μαϲ ^π

^Π
^πΕυ λο γη τοϲ ει Κυ ρι ε ο Θε οϲ

των Πα τε ε ϲων η μων ^Δκαι αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι

ωνας αμην

Ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'

η μας κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι

σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τας σου (τρίς)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα
 ζο ον με του ποι ει ν το θε λη η μα α σου
 ο τι συ ει ο Θε ος μου
 Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω
 φω τισου ο ψο με θα φως
 Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
 νω σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος
 ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η
 τρίς
 σον η μας
 Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

και νυ υ υν και α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω νων α μην

α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἀσμαπικόν.

α γι ος ο ο ο **θ** ε ο ο ο
 ος
α γι ος **ι** ι ι σχυ ρο ο ο
 ος
α γι ο ος **α** θα α α α να
 α α α α τος
ε ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον Ὑψος δ'

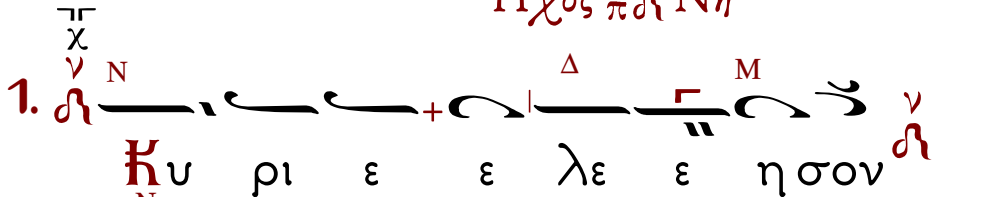
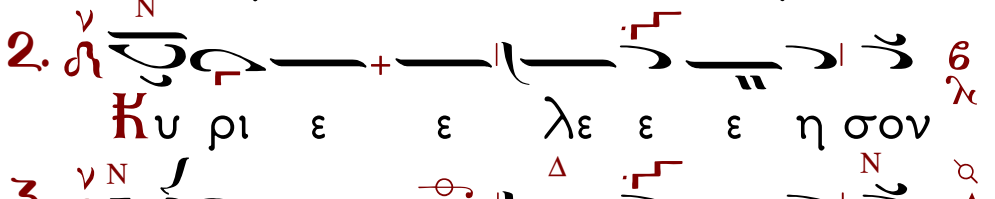
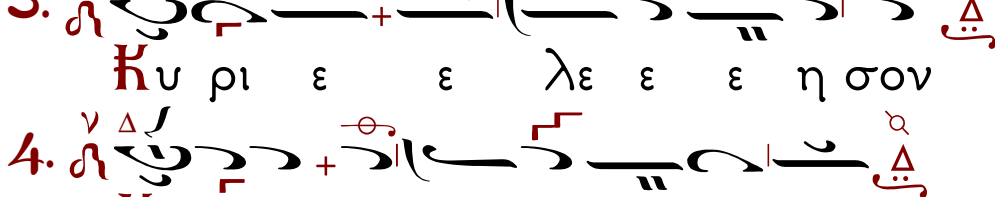
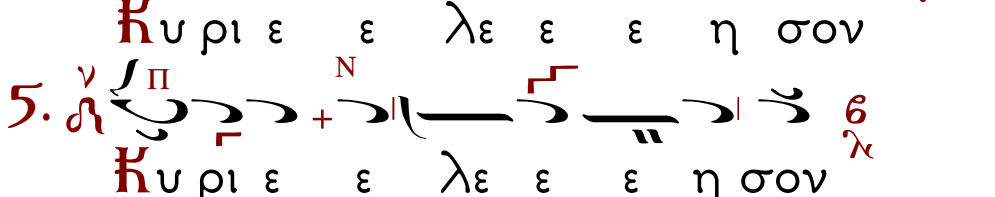
Ὑψος ᾠὴ Δι

Ἦ γέννησίς σου Θεοτόκε χαράν ἐ
μήνυσέ πασητῇ οἰκουμένῃ ἐκ σου
γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἡλιὸς τῆς δικαιοσύνης
ὁ σὺν ἡμῖν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας
τὴν κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ λόγου καὶ
κατὰ τὴν γῆσιν τὸν θάνατον ἔδωκε ῥῆσιν
τοῖς ἡμῖν ζῶσιν τὴν αἰώνιον ζωὴν ὁ
ὢν

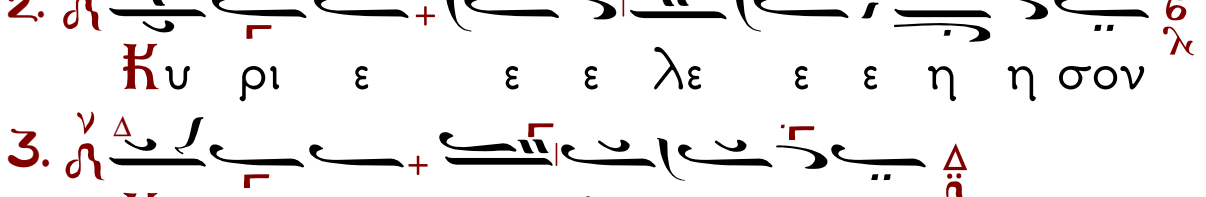
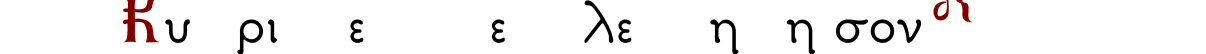
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
^ν ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

5. ^ν ^Ν ^Π
^ν ^Ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν ^ν
^ν ^Ν ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ}
^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

9. ^ν ^Δ ^Γ
^ν ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
^ν ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
^ν ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
^ν ^Ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α΄

Ψαλμος Δαυΐδ

Γ
Δ

μη η ην

Σπλχ. Δ

Μνησθητι Κυριε του Δαυιδ

και πασης της πραοτητος αυτου

Δ Μ Β

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσση μας

Σπλχ. Δ

Ιδου ηκουσαμεν αυτην εν

Ευφραθα ευρομεν αυτην εν τοις πε

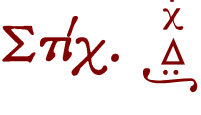
διροις του δρυμου

Δ Μ Β

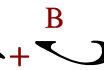
Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσση μας

Σπλχ. Δε δο ξα σμε να ε λα λη θη
 πε ρι σου η πο λισ του Θε ου

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σογη μας

Σπλχ. Ο Θε ος εν με σω αυ της και
 ου σα λευ θη σε ται

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'

$\overline{\chi}^M$
 Δ $\rightarrow$ $\parallel$ $\leftarrow$ $\leftarrow$ $\leftarrow$ Δ
 $\tilde{A}$ μη η ην

Σπ'χ. ^χ Δ | μ ο σ ε Κ υ ρ ι ο ς τ ω Δ α υ ι δ

α λη θει αν και ου μη α θε τη σει αυ
την

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι
 α λ λ η λ ο υ ι α

Σπ'χ.
 Εκ καρπου της κοι λι ας σου θη
 σο μαι ε πι του θρο νου σου

The first staff of music features a treble clef with a sharp signifying F# (the key signature). The melody begins with a half note G4, followed by a quarter rest, then a half note A4, another quarter rest, and finally a half note B4. Above the notes are red Greek letters: Δ above G, Γ above A, and Γ above B.

 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

 α λ λ η λ ο υ ι α

Σπῖχ.

 κεῖ ε ζα να τε λω κε ρας

 τω Δαυ ιδ ἡ τοι μα σα λυχ νον τω Χρι

 στω μου.

Χω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας σοι
α λ λη λου ι α

Σπ'χ. ^χ ^Δ ^Μ

ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας σοι
 α λ λ η λ ο υ ι α
 Ὁ ζ α Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 και νυν και α ει και εις τ ο υς αι αι
 ω ν ας τ ω ν αι αι ω ν ω ν Α μ η ν
 Ο μ ο ν ο γε ν ης Υι ος και Λ ο γ ος
 τ ο υ Θε ου α θ α ν α τ ος υ π α α α α ρ χ ω ν
 και κα τ α δε ζ α με ν ος δι α τ η ν η με
 τε ρ αν σω τη ρι ι αν σα ρ κ ω θ η η ν αι

εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ
 ϑε νου Μα ρι ας α τρε επτωσεν αν ϑρω
 πη σας σταυρω ϑεις τε Χρι στε ο Θε ος
 ϑα να ατω ω ϑα να τον πα τη σας ει εις
 ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
 ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
 τι σω σον η μα α ας

Τό γ' ἀντίφωνο.

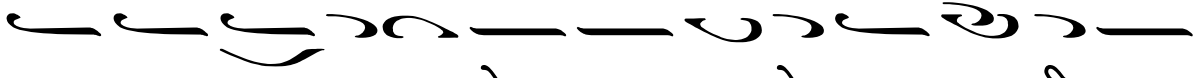
Ἦχος Δι

Σπῆχ. **Ω**δε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

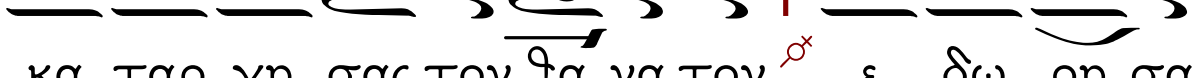
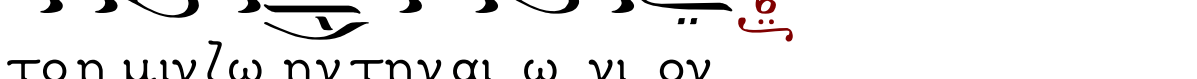
Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἦχος Δι

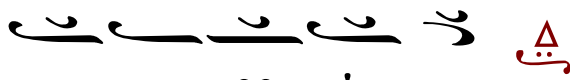

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε

μη νυ σε πα ση τη οι κου με ε νη εκ σου

γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας

την κα τα ραν ε δω κεν την ευ λο γι αν και

κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα

το η μιν ζω ην τη ναι ω νι ον

Σπχ.
Η γι α σε το σκη νω μα αυ

του ο Υ ψιστος

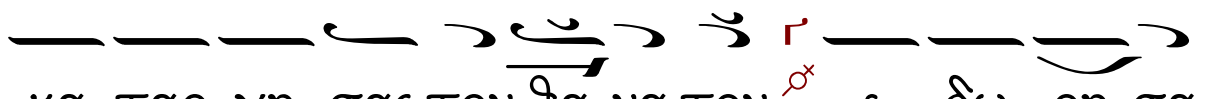

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε

μη νυ σε πα ση τη οικου με ε νη εκ σου

γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας

την κα τα ραν ε δω κεν την ευ λο γι αν και

κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα

το η μιν ζω ην τη ναι ω νι ον

Στίχ. **Α** γιος ό ναός σου, θαυμαστός έν
δικαιοσύνη.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἦχος Ἀ Δι

Ἦ^Δ γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε
μη νυ σε πα ση τη οικου με ε νη εκ σου
γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας
την κα τα ραν ε δω κεν την ευ λο γι αν και
κα τα ρ γη σας τον θι να τον ε δω ρη σα
το η μιν ζω ην την αι ω ω νι ο ο
ον

Εἰσοδικόν

Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψα λλον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον Ὑψος δ'

Ὑψος δ' Δι

Ἦ γέννησί σου Θεοτόκε χαράν ἐ
μήνυσέ παση τῇ οἰκουμενῇ ἐκ σου
γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἡλιός της δικαι
οσύνης Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας
τὴν κατάραν ἐδώκεν τὴν εὐλογίαν καὶ
κατάργησας τὸν θάνατον ἐδώρησα
τοῖς μὲν ζῶντων ναι ὡν

Κοντάκιον

Ἦχος Ἀ Δι

Ἰ ω α κειμ και Αν να ο νει δι
σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ
της φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη σαν
α α χραν τε εν τη α γι α γεν νη σει
σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
σου ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε
ο το ο κον και τρο φον της ζω ης η μω
ω ων

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗΣ ΙΒ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ὑμνος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **7:1-10**

Ἀδελφοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ

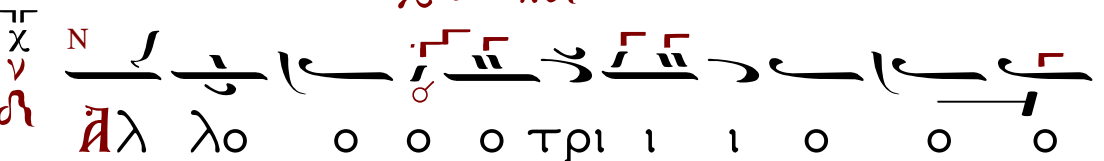
παρουσία Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη, μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε,

Στίχ. **Τ**ὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

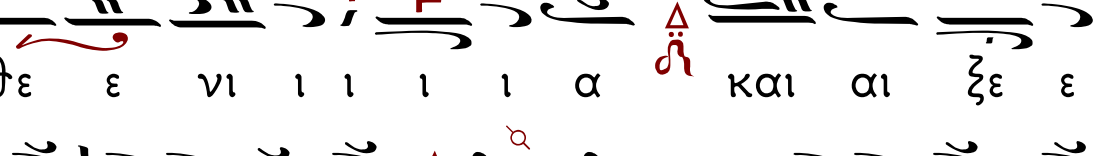
Μέλος Γεωργίου Χουρμουζίου, Χαρτοφύλακος
Ήχος πλδ Νη.

 Ἄλ λο ο ο ο τρι ι ι ο ο ο

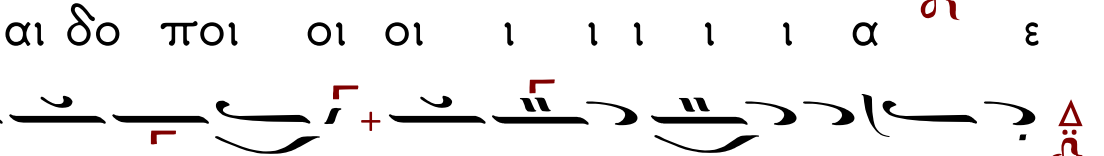
 ον των μη τε ε ε ε ε ε ρω ων η πα

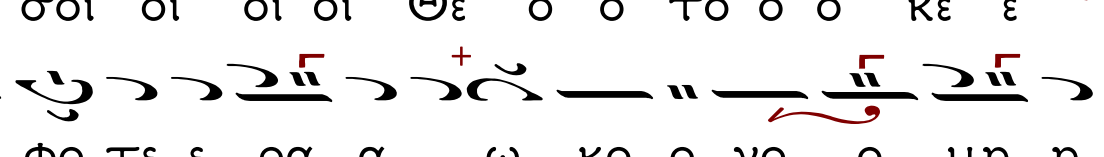
 αρ θε ε νι ι ι ι ι α και αι ζε ε

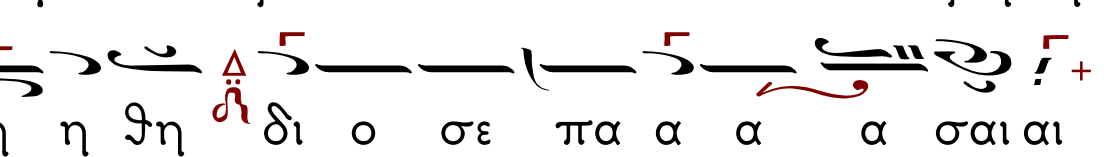
 ε ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε νοι οις η

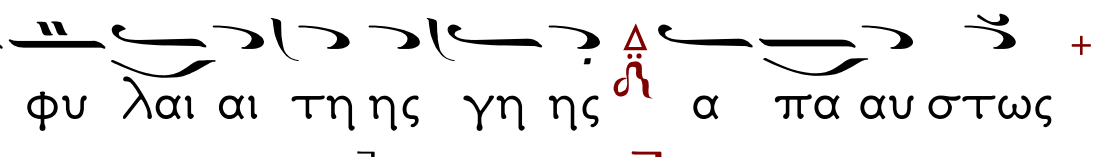
 παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι ι α ε

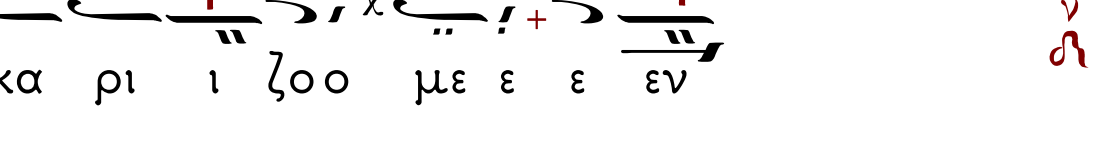
 πι σοι οι οι οι Θε ο ο το ο ο κε ε

 αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η

 η η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι

 αι φυ λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως

 μα κα ρι ι ζο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν

Ύψυχος $\frac{4}{4}$ Πα

π
 χ
 π
 q Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι π
 q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α π
 q

Σπύχος. π
 q Θ πι στευ σα δι ο ε λα α
λη σα Δ
 δ ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δρα π
 q
 π
 q Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ ^Π αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ₁ πε ρι πα αν των ^π₉ ων αν τα πε δω κε

^π₉ μει

^π₉ ^Π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η₁ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ ^Π Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος +

του λα ου α αυ του ^π

^Π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ ^π

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

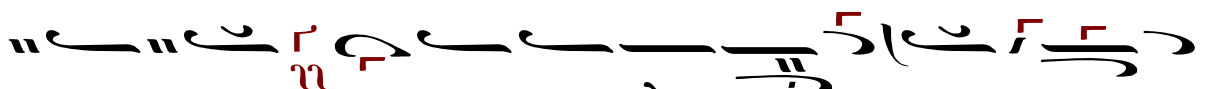
α α α ^π

Σπύχος. ^π ^ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

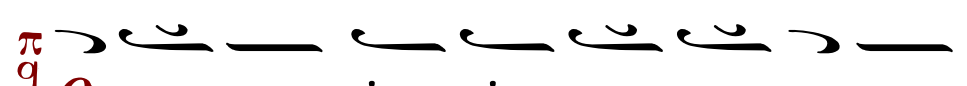
σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου ^π

^Π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

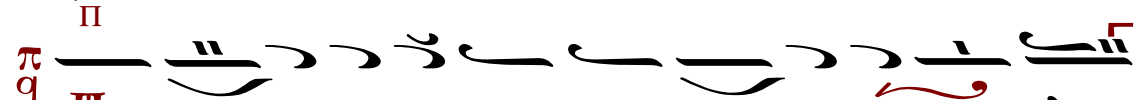
 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

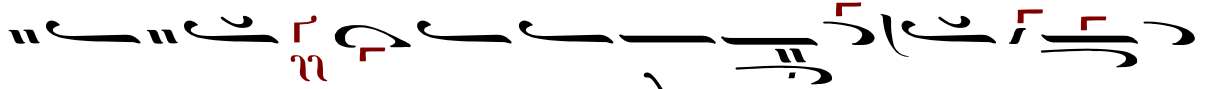
 α α α

Σπῆχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Στίχος. ^π_q **Ε** λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π_q και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π_q

^π_q **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Στίχος. ^π_q **Ε** υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π_q εν χω ρα ζων των ^π_q

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Σπῖχος. ^π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^π_q ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^π_q εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^π_q εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π_q

^π_q ^Π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
ἐλαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
ἐυρομεν πιστὴν ἀληθινὰ
δαίρετον Τριᾶδα
προσκυνουοῦντες αὐτήν
γὰρ ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν
ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ...

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς αἴφιν
μαρτύρων καὶ εἰς ζωήν
αἰώνων

Πληρω θη τω το στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^Μ
 ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

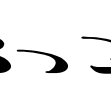
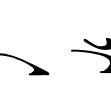
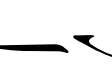
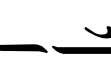
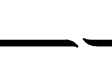
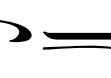
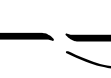
12-09-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ψω

ὤε μή η κα τα α πι στε ευ της με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποινα του κο ο οσμου ελ πεις και προστα σι

ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

  ^{Z³}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

  ^{z'}

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.